

Invázia na Spojené štáty

54-0509, Jeffersonville, IN
(THE INVASION OF THE UNITED STATES)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Invázia na Spojené štáty

(THE INVASION OF THE UNITED STATES)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 9.5.1954 v Jeffersonville, IN

¹ Aká je vôľa Pánova, aby sa určité veci niekedy stali! Len nedávno sme išli do Denveru a vrátili sme sa. Myslím, že chcú nejaké zhrnutie z toho zhromaždenia. Bolo to jedno z najlepších zhromaždení, na akom som za dlhé roky bol. Mali sme ohromný čas. Niečo vyše dvetisíc ľudí odovzdali svoje srdcia Kristovi popri tých, ktorí prijali krst Duchom Svätým, popri tých veľkých znameniach a divoch, ktoré náš drahý Pán Ježiš vykonal uprostred tých ľudí tam v Denveri. Mali tam ohromné vyliatie a bolo to skvelé zhromaždenie ľudí. Začali sme asi s piatimi tisícmi. A mali sme tam Mammoth Gardens a v tretiu noc, nebolo tam ani priestoru, kde by ľudia mohli stáť. Mali sme tak nádherný čas, tých päť večerov.

² Odišli sme odtiaľ do Kanady, môj syn a ja. A išli sme tam do hôr a prišla snehová búrka. Myslím, že ste o tom počuli, bolo to aj vo vašom rádiu. Okolo sto osemdesiatosem ľudí tam zomrelo. A boli sme tam zaseknutí v tom snehu niekoľko dní, hore v horách. A naše zhromaždenie prebiehalo a museli sme sa vrátiť domov pred tým, ako by sme znovu odišli. A tak verím, že všetko to bolo asi tak podľa vôle Božej, aby to bolo ešte lepšie zhromaždenie a podobne. On mal pre nás niečo pripravené, o čom sme nevedeli.

My kráčame tak trochu v tmavom svete, ale nie v temnote. My len nasledujeme, ako ide to svetlo, a nasledujeme to svetlo.

A náš Nebeský Otec, možno mal niečo, o čom nevieme nič. Môže tam byť nejaké nebezpečenstvo, ktoré tam hore leží. Alebo možno On pracuje na tom, aby nám priniesol... Vidíte, Boh môže takto pracovať na jednej osobe; On zmení chod celého národa len pre tú jednu osobu, aby ich vzal dovnútra. A tak vieme, že to bolo všetko pre dobrú Božiu slávu. A ďakujeme Mu za to, že nás chráni. A boli tam mnohí, ktorí...

³ Billy a ja sme po ceste naložili viacero ľudí a podobne, ľudí, ktorí tam havarovali a tak. Ale prešli sme bez nejakých problémov. Raz sme zišli z cesty, ale to bolo len na chvíľu. A nejaký muž tam na ranči prišiel a vytiahol nás s traktorom. Len sme sa šmýkali; bolo tam dosť klzko.

⁴ A bola to jedna z vecí, ktorú... dokonca ani tí starší si nepamätali, žeby niekedy bola taká búrka v tej krajine, v takom ročnom období – v Roundup, Montana. A my vieme, že ak je niečo tak veľkolepé pripravené, náš Pán to tam mal niekde vo Svojich rukách. Bolo to za určitým účelom, pre naše dobro. Bolo to pre naše dobro.

⁵ A tak som zavolať bratovi Nevillovi po tom, ako som sa vrátil, a povedal som, „V nedeľu budem doma. Ak by si chcel, aby som prišiel, a možno by si mohol mať nedeľnú školu, tak v poriadku.“ A povedal som, „Potom budem veľmi rád.“

On povedal, „Ó, určite, brat Bill.“ Povedal, „Vždy sme radi, keď prídeš,“ s veľkým otvoreným srdcom a privítaním. A včera to dal na svoj rádio program. A tak sme vďační za všetky tieto veci.

⁶ A dnes ráno, keďže je Deň Matiek, mnoho ľudí, budete všade počuť kázne na tému Dňa matiek a ľudí, ktorí budú hovoriť o svojich matkách, čo si myslím, že je nádherné. Nechajme to na zvyšok zhromaždenia.

⁷ Dnes ráno som už oznámil tému: *Invázia na Spojené štáty*, o ktorej som chcel hovoriť. Asi ste to počuli vo svojom rádiovom vysielaní a ešte o tom dnes budete počuť. A bude tam niekde aj kázeň na tému Dňa matiek, niekedy dnes večer počas zhromaždení. A tak som si dnes ráno pomyslel, že dám tému: *Invázia*.

Hovoril som o tom v Denveri, aj keď nie úplne z takého uhla, ako to chcem podať dnes ráno, ak Pán dá. A mali sme s tým nádherný čas. Pán nás požeňnal úžasným spôsobom. Tak trochu nám to niekedy dáva...

Musíte byť trochu zatrasení, aby ste si uvedomili, o čom to je, že? A modlíme sa, aby to Boh urobil.

⁸ A mimochodom, keď sme tam skončili... Tí obchodníci boli tí, ktorí sponzorovali to zhromaždenie, a boli to trochu iní sponzori, akých som mal predtým.

A zvyčajne, keď kazatelia sponzorujú nejaké zhromaždenie, tak povedia, „Oznámil si to?“ „Áno, oznámil som to cirkvi.“ To je asi všetko. Oni sú tí pastieri; oni chcú, aby o tom ich stádo vedelo. To je ich vec.

Ale títo obchodníci boli trochu iní. Oni chceli, aby o tom vedel celý svet, tak investovali asi tri alebo štyri tisíc dolárov do reklám na električky, taxíky, nálepky na autá, jednoducho všade. Mali sme tam ohromný čas.

⁹ Po tom, čo sa skončilo zhromaždenie, zavolali si ma nabok a povedali, „Brat Branham, čo pre teba môžeme teraz urobiť? Čo ti dlžíme?“

Povedal som, „Samozrejme, že nič.“ Povedal som, „Nie ste mi nič dlžní.“ Povedal som, „Maximálne môžete zaplatiť účet za môj hotel tam dolu, ak chcete.“

„Ó, my pre teba chceme niečo urobiť.“ A oni ne... Nič som od nich nezobral.

A tak si ich manažér zavolať a povedal, „Pokiaľ viem, myslím, že rád poľuje a chytá ryby, nie?“

Povedali, „Áno.“

A jeden z tých obchodníkov tam niekde hore vlastnil ranč a povedal, „Dám mu to ako dar.“

Tak pán Moore sa tam na to išiel pozrieť a musel ísť asi tridsaťpäť míľ na koni. Pán Moore povedal, „Rád by som videl, ako sestra Branhamová sedí na koni a vracia sa tam.“ A tak oni...

¹⁰ A potom išli na jednu usadlosť v Silver Plumbe, Colorado. Toto malo byť trochu bokom. A kúpili tam malý ranč a postavili mi tam päť-izbový dom, aby som tam mohol... Pri Silver Plumbe, Colorado, čo je priamo v srdci hôr. A tak vy, rybári, myslím, že tam je dobré miesto na relax, keď sa skončia zhromaždenia a podobne, ak Pán dá. To je na Ňom, takže uvidíme.

¹¹ Rád by som teraz upriamil našu pozornosť na Slovo. Ja jednoducho milujem to Slovo, to živé Božie Slovo. Je to... V tom Slove je život. „Slovo – litera – zabíja, ale Duch oživuje.“ A život je v tom Slove, lebo to je Slovo Božie. Život leží v tom Slove.

Ako keby som vám povedal, „Dávam vám...“

Poviete, „Ja som dnes ráno hladný, brat Branham. Dal by si mi päť dolárov?“

Povedal by som, „Dám.“ V tom je toľko života, ako je v mojom sľube.

Tak isto je to aj s Bohom. Keď Boh niečo zaslúbil, potom On musí byť vo Svojom Slove. Toto Slovo má cenu... Toto Slovo je rovnaké ako Boh. Ono je Boh.

Tvoje slovo znamená toľko, čo ty. Je to tvoja záruka, tak sme tomu zvykli hovoriť. Tvoja záruka je tvoje slovo. Ak ťa nemôžem vziať

za tvoje slovo, potom nemôžem mať dôveru. Ale ak ťa môžem brať za slovo pri čomkoľvek, potom si človekom cti.

A Biblia povedala, „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh,“ vidíte. „A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“

¹² Ak by sme len pomysleli, toto je práve tá zem, na ktorej žijeme dnes ráno, to je to Slovo Božie. Ten strom je Slovom Božím. A ty, tvoje telo je Slovo Božie. Boh to vypovedal do existencie, stvoril to z ničoho; kde nebolo nič.

Či ste si niekedy všimli, odkiaľ prišiel ľudský život? Jedna malá bunka, tak malá, že ani ľudské oko ju nedokáže zachytiť; len cez veľkú lupu. Ale z toho povstal sedemdesiat alebo deväťdesiat kilogramový človek. Odkiaľ to prišlo? Vidíte, Boh to vypovedal, a ono to začalo prirodzene rásť a vytvorilo to presne to, čo to malo vytvoriť. On vypovedal každý strom, všetko, do existencie. A je to taká nádherná, ohromná vec, vidieť dnes ráno Slovo Božie.

¹³ No, dnes ráno, v Starom Zákone, obráťme sa do knihy Kroník. Bol som trochu rozrušený... Zatiaľ čo si hľadáte knihu Kroník, 18. kapitolu. Som trochu unavený. Ale ak Pán dá...

Nie som si istý; v stredu večer budeme vedieť viac. Ak Pán dá, a ak sa cirkev tak cíti byť vedená, rád by som mal stredu, štvrtok, piatok, sobotu a nedeľu ako prebudenecké zhromaždenia, také vyučovacie prebudenecké zhromaždenia zo Slova. Streda, štvrtok, piatok, sobota a nedeľa, len vyučovať Slovo; nie zhromaždenia s uzdravovaním, ale iba vyučovanie. Možno nás Pán tak bude viesť. A potom budeme... Rád by som bol s vami a mal tu obecnosť s vami okolo Slova. Veľmi vám ďakujem za to pekné, príjemné „amen.“

¹⁴ No, teraz v 18. kapitole Kroník, začneme od 12. verša. Chceli by sme založiť svoje myšlienky na chvíľu na túto dôležitú tému tohto dňa. 1. Kroník... alebo skôr 2. Kroník, prepáčte. 2. Kroník 18:12, a prečítame tam úsek z toho a uvidíme, čo Pán chce, aby sme sa dozvedeli.

A posol, ktorý išiel zavolať Micheáša, mu hovoril: Hľa, slová prorokov, ako by jednými ústami, predpovedajú kráľovi dobré veci; nech je tedy, prosím, tvoje slovo jako slovo niektorého z nich, a hovor dobré.

Ale Micheáš riekol: Ako že žije Hospodin, že to, čo povie môj Bôh, iba to budem hovoriť.

Keď potom prišiel ku kráľovi, povedal mu kráľ: Micheášu, či máme ísť proti Rámot-gileáda do vojny, a či mám nechať tak? A on riekol: Id'te hore a konajte šťastne, a budú daní do vašej ruky.

¹⁵ No, aby sme podložili na chvíľu svoje myšlienky; prehovorme ku Nemu ešte.

Náš Nebeský Otče, s vďačnými srdcami ku Tebe teraz pristupujeme v mene stratených duší, v mene tých, ktorí sú v núdzi, v mene cirkvi. Nech sa Duch Svätý teraz rýchlo dostane do toho Slova, ako sa modlíme. Vezmi to priamo do každého srdca, ktoré má potrebu. A keď On doručí Svoje Posolstvo moci Slova do srdca, nech z toho všetci dnes ráno berieme úžitok; nech ideme, opustíme túto modlitebňu radujúc sa a chváliac Boha, hovoriac, „Naše srdcia horeli kvôli Jeho prítomnosti.“ Lebo o to prosíme v Jeho Mene. Amen.

¹⁶ Naša scéna je dnes ráno založená na jednej tragédii. A v Starom Zákone, aspoň pre mňa, je tam vždy nejaký tieň alebo nejaká predpoveď Nového Zákona. Mnohokrát niekto povedal, „Brat Branham, prečo vždy berieš Starý Zákon? Takmer vždy, keď ideš vziať nejaký text, tak ideš do Starého Zákona.“ Robím to preto, lebo mám rád príklady. Rád...

Moje vzdelanie je veľmi obmedzené, ako už všetci viete. A ten jediný spôsob, ako viem, že som nejako blízko pravdy, je vtedy, keď vidím, aký bol ten vzor, kedy sa pozriem na ten Plán a vidím, čo to bolo. Vtedy viem, že to bude niečo, čo je podobné tomu, čo je tu, lebo je to len tieňom toho. A vždy sa pozerám naspäť do Starého Zákona, aby som videl, čo robili deti Izraela, aby som videl, aký bol trest za ich hriechy, aby som videl, aká bola spravodlivosť prorokov, aby som videl, ako boli všetky tie veci; a potom budem mať poňatie toho, čo je tu, čo bolo tu predpovedané, a čo bude tam na konci.

¹⁷ Počas tohto obdobia sa diali Izraelu veľké veci. Bolo to v temnote polnoci.

¹⁸ V Starom Zákone, ak Pán dá, možno v najbližších zhromaždeniach, rád by som poukázal na to, ako bolo tých sedem cirkevných vekov zobrazených ako príklady v Starom Zákone. Ako sa začali presne tak na počiatku cirkevných vekov pohanskej cirkvi, ako to išlo ďalej cez podobný temný vek, ako to vyšlo počas chválebného času Letníc, pri padnutí Ducha Svätého v ranej cirkvi... v tom židovskom období. Potom to išlo cez ďalšie obdobie pohanskej cirkvi, cez temný vek, a potom to vyšlo znovu na koniec až do Milénia.

¹⁹ Ako to bolo tam niekde uprostred tých storočí, tento veľký kráľ Achab sa dostal k moci. A on tak trochu využíval tú reputáciu ostatných izraelských kráľov, ktorí boli... Achab sám bol len taký hraničný veriaci. Často som ho tak nazýval, lebo on bol časťou toho času na tejto strane, časťou toho času na tej strane.

Nikdy by ste nevedeli, kde máte stáť, pri človeku, ktorý je tak nestabilný. Alebo človek, ktorý vyhlasuje, že je kresťanom, a je taký nestabilný, vy neviete, čo s takou osobou robiť. Dnes je kresťan; zajtra ani neviete, kde je. Dnes sa v cirkvi raduje a spieva a chváli Boha; zajtra pije, nadáva a poflakuje sa. Je ťažko niečo urobiť s takou osobou.

²⁰ Pamätám si, že keď som bol chlapec, mali sme raz starého koňa, ktorý stále zvykol preskakovať ploty. A myslím, že mnohí z vás mužov v mojom veku, asi si pamätáte časy tých koňov, tie vozy. Veľakrát som prechádzal tu dolu ulicou a sám som jazdil na koni s vozom. Mám štyridsaťpäť rokov. Takže pamätajte: Tento starý kôň, dali sme mu na krk postroj, ako by sa to dalo na kravu, aby sme mu zabránili v preskakovaní cez ten plot. A on jednako vyskočil. A on len ten postroj zvesil, otočil sa a išiel ďalej. Nejako sa dostal cez ten plot. A jedného dňa...

Zaujímalo ma, čo tak priťahovalo tohto starého koňa. A tam dolu bola veľká krasová jama. On tam stál v d'ateline, ale chcel... V tej jame boli kopy sadovej trávy. A on preskočil ten plot a dostal sa do tej jamy, kde bola všetka tá tráva. A bol tam v tej našej odpadovej jame a niekoľkokrát sa mu podarilo naplniť si tlamu tou trávou. A museli sme zobrať niekoľko ďalších koní, aby sme ho z tej jamy vyslobodili. A keď sa tam dostal, tak sa zasekol. A keď tam stál, tak sa triasol a krvácal a všetko to urobil len pre to, aby sa mohol nakrímiť tou sadovou trávou, keď tam stál v tej d'ateline asi po kolená.

²¹ Často som sa zamýšľal nad tým obrazom. „Cesta hriešnika je ťažká.“ On jednoducho nemohol obstáť tam, kde žral a mal sa dobre. On musel preskočiť ten plot a dorezať sa a doškriabať sa, len aby si naplnil tlamu nejakou trávou iného druhu. To je takmer rovnako ako s ľuďmi, ktorí preskakujú plot Božej pastvy. Či tomu neveríte? Len choďte dnes von; a prídte naspäť. V cirkvi, môžete mať nádherný čas; a potom zajtra sa zapredáte niečomu takému. Je to potom veľmi ťažké.

²² Achab bol viac menej tiež takým typom človeka. Ktorýmkoľvek smerom fúkal vietor, Achab mal svoju plachtu pripravenú, už či to bolo na túto stranu alebo tamtú stranu. Jeho manželstvo ho celé zamotalo, manželstvo so ženou, ktorá bola princezná, dcéra kráľa, Jezábel. Veľmi

pekná na pohľad, nádherná žena, ale vo svojom srdci bola bezbožná. A ona uctievala modly a spôsobilá, že celý Izrael...

²³ No, rád by som tu na pár minút [nejasné slová], a dostal sa do jadra na tému tohto materstva. Keď sa muž ide oženiť; a ten druh dievčaťa alebo ženy, ktorú on... Tam ide o viac ako krásu. Musíš mať niekoho, koho duša a telo sú s tebou spolu zjednotené; niekto, kto je naozaj tvojím priateľom a kamarátom, kto s tebou vydrží cez všetky možné problémy.

²⁴ Ale Achab, on sa na ňu nechal namotať len preto, že bola pekná, a preto sa s ňou oženil. Nemohlo to byť pre nič iné, lebo ona bola tak bezbožná, ako len mohla byť. A prišla tam. A potom, samozrejme, keďže bol taký zamotaný a miloval ju, spôsobil, že celý Izrael upadol do hriechu a išiel proti Bohu a zbúral oltáre Božie; vybudoval oltáre Bála.. A v tom čase uctievali Bála po celom Izraeli.

²⁵ No, jeho žena spôsobilá, že ten spravodlivý Nábót... Mnohí z vás ste o ňom čítali. Ako on vzal jeho záhradu cez lešť; a zaprisahal sa skrze klamstvo a mal proti nemu falošných svedkov. Všetko len pre to, že ona chcela niečo urobiť pre svojho muža; a on zabil spravodlivého muža, aby sa dostal k tej záhrade, ktorá bola blízko k pozemku paláca.

²⁶ Pri tomto všetkom sa Boh pozeral dolu. A tak prorok Eliáš, ktorý bol veľkým a mocným sluhom Pánovým, prorokoval a povedal Jezábeli, čo sa jej stane. A povedal Achabovi, že psy budú lízať jeho krv. A keď Boh niečo povie... Samozrejme, v tých dňoch to priame slovo Pánovo prichádzalo cez prorokov.

„Boh, v rôznych časoch a rôznymi spôsobmi hovoril ku otcom skrze prorokov a v tom poslednom dni skrze Svojho Syna, Krista Ježiša.“

Tak je to aj s týmto Slovom. Ak je čokoľvek v protiklade s tým, tak to nechajte na pokoji, vidíte. No, po druhé, On hovorí dnes skrze proroka, vidiaceho, a tak ďalej. Ale najprv je toto, to Slovo.

²⁷ A Achab urobil túto bezbožnosť; a išiel ďalej. Boh požehnal tých ľudí na mnoho rokov. A nakoniec, Jozafat bol kráľom nad Judeou, zatiaľ čo Achab bol kráľom nad Izraelom.

A potom... Jozafat bol spravodlivý muž. Bol synom Azu. Aza bol spravodlivý muž, on rozbil oltáre modiel; vybudoval oltáre Jehovu. A mali tam v Judei takpovediac také prebudenie.

²⁸ A po chvíli Jozafat... alebo skôr Achab niekoho poslal a našiel ďalší kus zeme v Sýrii, o ktorom si myslel, že patrí jemu, a myslel si, že

sa ho zmocní. A tak poprosil tohto Jozafata, či by prišiel a urobil s ním spojenectvo.

²⁹ A, samozrejme, v tomto je teraz veľké nebezpečenstvo, keď videli tohto veľkého kráľa Achaba, ako tam bol, a videli ho tam s Jozafatom; jeden z nich bol ten vlažný; ten druhý bol Duchom naplneným mužom. Sledujte, ako uzatvárate spojenectvo. Sledujte, čo robíte, ako sa dávate dokopy s neveriacimi. Držte sa čistými, zvlášť v tomto dni, v ktorom žijeme.

Verím, že cirkev, bez tieňa pochybnosti... Toto je vypálené na mojom srdci. To je ten dôvod, prečo hľadám týchto päť večerov; aby som ešte raz, pred tým, ako sa to stane, dal tejto cirkvi dôkladné prečesanie pomocou Biblie.

³⁰ Žijeme v tieňoch času. Môže sa to stať kedykoľvek. Keď vidíme, ako prichádzajú tie časy, kedy sa tieto veci majú stať; práve tá bezbožnosť nepriateľa, práve tie moci... Pozeráme sa na tieto snehové búrky a všetko ostatné, čo sa deje, všetok tento mor a podobné veci. Všetko je to zapríčinené všetkými týmito narušeniami a vyhadzovaním tých bômb a podobne. Všetko sa to tu zmiešava. Oni robia neporiadok v tom veľkom Božom laboratóriu, aby vyplnili Jeho Slovo. Tak sa to stane.

A tak tento „muž hriechu“ povstáva do moci, je to tak zavádzajúce. Ó! Počul som dnes ráno jedného kazateľa, Duchom-naplneného človeka, ako berie znamenie šelmy a hovorí, že antikrist je Rusko. Čo za omyl! Rusko s tým nemá nič spoločné. Nie veru. Tak je to podľa Písma. No, všimnite si, ako to je v tomto veľkom čase, v ktorom žijeme: varovanie.

³¹ No, tento Jozafat, cítil sa trochu dobre, lebo ten veľký kráľ Izraela povedal, „Príď ma navštíviť.“ A on tam išiel. A vzali vola a ovce, a tak ďalej; dali obeť. Po celý ten čas, tam v Achabovom srdci, on bol ten, ktorý zvädzal, lebo on neuctieval tie... alebo neobetoval tie ovce a ostatné veci s pravdivým srdcom, lebo on sa skôr prikláňal k náboženstvu svojej ženy.

³² A všimnite si, rovnako, ako si Achab vzal Jezábel' v čase toho veľkého temného veku Izraela, on priniesol do Izraela modlárstvo, presne ten istý typ, aký je to dnes. Presne v tom temnom veku; kedy vychádzame z týchto raných apoštolov, to druhé kolo, tretie kolo, priamo do toho temného veku, tisíc päťsto rokov. Rovnako, ako si Achab vzal Jezábel' a priviedol modlárstvo do Izraela, rovnako si aj cirkev Ducha Svätého vezme izmy a priviedie modlárstvo naspäť, akurát

dnes je to vo forme kresťanstva. Vidíte, je to veľmi temné! A teraz sa to pohybuje každý deň dolu; každý jeden cirkevný vek smeruje k tej istej veci, ku tomu istému vyvrcholeniu, a vtedy prichádza ten vlašný stav, ten vlašný Laodicejský cirkevný vek! Ó, čo za hrozná hodina to je, v ktorej žijeme!

³³ Počúvajte. Chcem to rovno tu vyznať, ešte pred tým, ako pôjdem ďalej; som staromódny kazateľ, ktorý chce znovu vidieť tie staré časy. Videl som toľko týchto napodobení, Hollywood, ako skrášľuje Evanjelium, až mi je z toho zle. Tak veru. Chcem vidieť to staromódne. Bojím sa, že kresťanstvo sa stáva pre ľudí až príliš pekným; je tam určitá hranica, kde je to nebezpečné.

³⁴ No, Jozafat prichádza dolu a myslí si, „Ó, tento veľký kráľ Izraela, ja len... Ó, my budeme... Bude to v poriadku. A priamo v strede tejto veľkej okázalosti, čo on urobil? On urobil spojenectvo, aby išiel a bojoval proti tomu nepriateľovi na spoločnej zemi, lebo oni povedali, „Obaja sme ten istý národ.“ Ale neboli. Jedna bola skupina naplnená Duchom, tá druhá bola tá vlašná skupina. Oni nie sú tí istí ľudia. Nie veru. Nemôžeš mať...

Tma nemôže mať obecenstvo so svetlom. Tá noc nemôže existovať v prítomnosti slnečného svetla. A ten najzradnejší čas, aký je, je práve ten medzi týmito časmi. Práve vtedy, keď sa slnko chystá zapadnúť alebo vyjsť, vtedy je ten najzradnejší čas, aký je. Nie je dostatok viditeľnosti, aby ste videli jasne; tvoje svetlá na aute nebudú dobré a jasné. Nech je buď tma alebo svetlo, Ježiš povedal, „Budte horúci alebo studení, nie vlažní.“ Tam je tá hranica nebezpečenstva.

³⁵ A práve tam ten Jozafat, keď prišiel dolu a ustanovilo sa tam toto spojenectvo, ono sa to nepáčilo Bohu. A všimnite si, rovno v čase tohto... všetko to vzrušenie teraz: „Mám priazeň s týmto kráľom. A, ó, mám obecenstvo s týmto susedom. Mám...“

Vidíte, buďte s tým opatrní, s cirkvou, vidíte. To je to, čo spôsobuje všetky tie problémy okolo tejto modlitebne a okolo ostatných, vidíte. Buďte opatrní s tým, s čím to miešame. Vyjdite von a buďte buď za Krista alebo proti Nemu.

³⁶ A tento človek utvoril to spojenectvo a myslel si, že urobil niečo veľké. A jednako, keď povedal, „Nie je tu teraz... Pred tým, ako môžeme vyjsť hore, mali by sme sa o tomto poradiť s Pánom.“ No, Jozafat mal v sebe dosť náboženstva, ktoré v ňom zostalo, v jeho chybe, že išiel tam dolu ku tomu kráľovi, ale zostalo v ňom dosť náboženstva, aby si pomyslel, „No, mali by sme sa teraz aspoň poradiť s Pánom.“

³⁷ No, Achab tam vyšiel bez toho, že by povedal nejaké slovo; len jeho mechanický, fyzický a ľudský spôsob robenia vecí.

Zamýšľam sa, že rovno tu, cirkev, sme veľakrát urobili chyby. Snažili sme sa to nejako domyslieť a povedať, „No, malo by to byť takto,“ a tak to stavíme.

Myslím, že veľa z tej dnešnej americkej evanjelizácie sa premieňa do formy niečoho, čo by som nazval hollywoodska evanjelizácia, je to všetko o takej okázalosti. Všimame si, ako prichádza ten evanjelista na pódium, je tam celý nafúkaný, povie hromadu vtipov pred tým, ako začne kázať, a podobne, a ide ďalej a správa sa ako klaun za kazateľňou. Keď príde čas na to, aby urobili zavolanie ku oltáru, tí ľudia tam ani nevidia dostatok úprimnosti, aby prišli ku oltáru. Tak veru. To je ten dôvod, prečo sa svet dostal do takého vlašného stavu, v akom je dnes. Celé je to o tom.

³⁸ Zaujímalo by ma, či dnes... Je to len... Tá cirkev: Snažili sme sa posilať našich chlapcov do školy, aby sa naučili psychológiu a podobné veci, aby sa naučili, ako predstaviť nejaký program, dostať sa za kazateľňu a pripraviť naše... To poslanstvo je tak lákavé, že zaujme ľudí a upúta ich pozornosť. A mnohí veľkí psychológovia tak vystupujú ako učitelia a dramatizujú to celé a dajú na to veľa vecí. A vtedy sa len zamýšľam, kedy... Vždy hovoria o tej kráse a atrakcii cirkvi, ale my im nehovoríme, že „Ten, ktorý bude Mňa nasledovať, nech zaprie samého seba, a vezme svoj kríž a nasleduje Mňa...“ Zamýšľam sa nad tým, či sme neurobili krásu cirkvi pre tých nových až príliš veľkú.

³⁹ Napríklad, dnešná baptistická cirkev má slogan, „O milión viac v roku 1944, pribúdajú členovia po tisícoch, desiatkach tisícov, neobrátení, len ľudia, ktorí vstúpili a pridali sa do cirkvi. A je to všetko dlhom pre cirkev Ježiša Krista, že vzala takýchto členov. Oni stále pijú. Stále fajčia. Stále hrajú hazardné hry. Stále klamú.

Prídu do cirkvi, očakávajú, že budú zabavení nejakou skupinou hollywoodskych evanjelistov, ktorí tam vystúpia, ukážu tam nejakú atrakciu, a bude tam veľa veľkých nástrojov po celom pódium.

Pričom by radšej mali mať to staromódne Božie vykrikujúce zavolanie ku oltáru; kde muži a ženy neprichádzajú na to, aby tam niečo skrášľovali alebo sa správali ako klauni, ale aby si kľakli pri oltári a uvedomili si smrť Ježiša Krista, ktorý za nich zomrel, a aby sa znovu dali do úprimnosti s Bohom.

⁴⁰ Zamýšľam sa, či znovu nežijeme v takom čase, kedy berieme týchto veľkých evanjelistov, ako mnoho z nich dnes prechádza touto

krajinou, títo veľkí evanjelisti, ktorí vyštudovali psychológiu a vedia, ako pritiahnúť ľudí do cirkvi. Ale len čo ich dostanete do cirkvi, čo pre nich urobíte? Čo sa stane po tom, ako sa dostanú do cirkvi? Len sa pridajú do cirkvi a vrátia sa naspäť do toho istého hriechu a do tej istej túžby, s ktorou do tej cirkvi prišli. Vracajú sa domov presne takí istí. A to je ten dôvod, prečo sa dnešný svet pozerá a hovorí, „No, ak má ten človek náboženstvo, ak tento človek má náboženstvo...“

Obávam sa, že sme to urobili príliš ľahkým. Mám rád... Myslím si, že určite... Že každá radosť leží v Ježišovi Kristovi. Tak veru. Verím, že to je radosť a šťastie. Ale pamätaj, brat, je to cesta agónie a utrpenia na kríži. To si musíte tiež uvedomiť. Tak veru. Obávam sa, že sme to až príliš pekne vymaľovali.

⁴¹ Ako keď som sa pozeral a moja žena... Keď sme vyšli, tak mi dala dnes ráno na kabát ružu. Povedala, „Mal by si to nosiť. Tvoja matka žije.“

A ja som povedal, „No, drahá, ja neviem.“

Deň Matiek je nádherný, ale tak to chodí v tom svete; oni ešte aj to speňažili, len aby predávali kvety a podobne. Myslím, že to je neúctivé pre tú matku. Moja matka je mojou matkou každý deň v roku, nie je to len ten jediný deň.

Opýtam sa, „Miluješ svoju matku?“

„Poslal som jej kyticu kvetov minulý rok na Deň Matiek.“ no, brat, ona by mala byť matkou každým dňom. Ale je to komercia.

⁴² Tá kvetina je pekná. Ja mám rád pekné kvety. Ale vidím to len ako... Aká pekná je tá kvetina! Ona kvitne. A má vôňu. A ten, kto okolo nej ide, to cíti. Keď prejde okolo zvier, ono to cíti. Ale pozrite sa, je to pekné. Rovnako ako cirkev Pána Ježiša Krista, je to tá najchváľejnejšia vec; Božské uzdravovania, moci, divy, zázraky a tá sloboda od hriechu. Je to nádherné miesto. Ale pozrite, ak by tá ruža... My, ako cirkev, budeme musieť ísť cestou ako príroda.

Tá ruža, tým, že je taká pekná, každá krava v krajine by ju rada olízala, keby mohla. Ale príroda im poskytla také malé bodáky, ktoré tam trčia ako kopije, hovoríme im trne a oni ich odpudzujú. Oni to chránia. Tak veru.

⁴³ A myslím si, že pokiaľ dnes nemáme Slovo Božie ostrejšie ako dvojsečný meč okolo krásy moci svätosti Božej, necháme, aby to každá krava v krajine olizovala a ukusovala z toho. Ona to len oslintá. Bude to zadĺženie pre cirkev. Tak veru.

Myslím si, že dnes, to, čo potrebujeme, je viac tých staromódnych, Bohom-povolaných kazateľov, aby surovo (možno nie s veľa vzdelaním), ale aby privedli ľudí dolu ku oltáru, aby tam trpeli. Nie s radosťou a smiechom a so žuvačkou v ústach alebo len aby zapísali svoje meno na nejaký papier; ale brat, také staré vykričanie sa a zomretie, až kým muži a ženy zovšadiaľ neučinia pokánie zo svojich hriechov a neprídu bližšie ku Bohu. Amen.

⁴⁴ Hovorím vám, my... „Zodvihnite svoje ruky, tí, ktorí chcete prijať Krista,“ a podobne. To je v poriadku, brat, ale to stále nevyháňa hriech.

Najprv musíš urobiť pokánie, napraviť to, ísť dolu a naozaj sa vykričať. Pamätám si časy, kedy tí staromódni ľudia prechádzali dolu uličkami a hore a dolu po cestách a plakali a rozprávali sa so svojimi susedmi. To boli Kresťania toho dňa, ktorí im hovorili o veciach Pánových.

Ale dnes, my dáme svoje meno do cirkevnej knihy a ideme von a zostaneme doma a nikomu o tom nepovieme ani slovo. Úplne nezaujatí! „Pokiaľ patríš do cirkvi, tak je to v poriadku.“ Som si istý, že tu sa mýlime, ľudia. Prekontrolujte sa! Lebo toto neobstojí na súde. Nie veru, neobstojí.

O nič menej, „Ten, ktorý Ma bude nasledovať a zaprie samého seba a vezme svoj kríž a zomiera každodenne.“ Zostať tam mŕtvy na kríži. Tak veru. Muky. Ten spôsob... „Ja sa postavím na tú stranu,“ spievate, „s tou hŕstkou pohŕdnutých Pánových.“

⁴⁵ Myslím si, že dnes... Čo za čas je to, v ktorom žijeme! Tá evanjelizácia, oni sa tam snažia dať veľké jasné svetlá a snažia sa... Keď vidíte, ako do mesta prichádza nejaký evanjelista, tak sa len zamýšľate. Moje zhromaždenia sú toho takisto vinné. Tak veru. Zamýšľam sa niekedy, kto to vlastne do mesta prichádza, nejaký evanjelista alebo Ježiš Kristus? Ved' oni niekedy...

Raz som tu nedávno išiel na jedno miesto, kde mal prísť určitý evanjelista. A Ježišovo Meno... Oni tam mali len fotku toho evanjelistu, „muž tejto hodiny,“ muž s týmto, muž s tamtým.

⁴⁶ Niekedy sa zamýšľam nad mojou službou, keď vidím, ako ľudia prichádzajú. Niekedy vstúpim do hotelovej izby a poviem, „Bože, koho prichádzajú tí ľudia vidieť, mňa alebo Teba?“ Vidíte? „Ak prichádzajú, aby videli mňa, tak sú ešte stratení; ale, ó, Bože, znič ma a vezmi ma. Ja chcem reprezentovať Teba, toho, pred ktorým sa jedného dňa postavím s trasúcimi sa rukami a krehkým telom, hľadiac na Teba.“

Vediac, že osud mojej duše závisí na tvojom rozhodnutí.“ Vyvyšujeme Krista!

⁴⁷ Dnes poviete, „No, ja patríam k baptistom. Ja som metodista. Ja patríam do tejto modlitebne. Ja robím toto.“ Ó, to s tým nemá nič spoločné; absolútne nič. Niekedy sa zamýšľam...

Nedávno som tu videl vyvesenú nejakú reklamu, ktorá hovorila o tom, že nejaká kampaň mala prísť do mesta. A to slovo toho človeka... Meno toho muža tam bolo napísané veľkými písmenami všade a takto. A tam na samom spodku niekde v rohu sa písalo, „Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky,“ len tam niekde v rohu.

Oni vzali všetku tú svätosť z Krista a dali ju na nejakého človeka alebo nejakú cirkev alebo organizáciu. Brat, ja ti hovorím, môžeš mať všetok ten lesk, to hollywoodske šaškovanie a podobne, čo sa týka cirkvi. Ale v prítomnosti Ježiša Krista, On je ten, ktorý má byť uctievaný. Tak veru. To je pravda, môj drahý brat a sestra.

⁴⁸ Nebuďte na mňa nahnevaní. Len pamätajte na to, že ja vám kážem. Chcem toto kázať, akoby to mala byť tá posledná kázeň, ktorú kedy budem v živote kázať. Chcem kázať... každá kázeň, ktorú kážem, ako by som bol zomierajúci človek kázajúci zomierajúcim ľuďom. A v podstate aj som, moje svetlo zhasína každým dňom; vaše tiež. Sme zomierajúci smrteľníci. Musíme v jednom z týchto dní čeliť živému Bohu a bude lepšie, ak budeme ohľadom toho hlboko úprimní.

⁴⁹ Len s takým leskom a vyvádzaním sa pridať do cirkvi, ísť tu a tam, správať sa takto a takto.

Bude lepšie, ak budeme mať vo svojich domovoch tie staromódne modlitebné zhromaždenia, budeme kričať ku Bohu deň a noc. Ten deň je nablízku: ten čas núdze, čas problémov. Biblia hovorí, „temný deň.“ A my v ňom žijeme.

⁵⁰ Ako tam tento veľký človek išiel so všetkým tým nadšením. On sa pridal na stranu tých vlažných, hraničných a myslel si, že robí niečo veľké, myslel si, že Boh ho žehná. Ale pritom si nevedomoval, že práve vtedy niesol so sebou celú tú skupinu. Čo? „Naša malá skupina od Júdu... od Júdu tu, chce prísť a pridať sa k veľkým skupinám Izraela. Čo za mocný ľud to budeme!“

⁵¹ Tu to máte. A to je presne tá hranica zavádzania, ktorú diabol teraz používa, aby priniesol antikrista; s takou istotou, ako že tu stojím. „Zjednotíme spolu svoje úsilie.“ Nemôžeme to robiť. Ako môžu dvaja kráčať spolu, pokiaľ sa nezhodnú?

Tieto Spojené štáty robia to isté, je to presne tá istá situácia a tá istá chyba, keď sa zjednotili tam s Ruskom, presne v čase, kedy sa pripravovali na vojnu a dali sa dokopy s Ruskom. A teraz vidíte, ako to dopadlo, že? Majú naše lietadlá, všetky naše tajomstvá, naše atómové bomby a všetko to tam leží, aby to znova použili proti nám. Tak isto je to aj v tom duchovnom!

⁵² A potom zisťujeme, po tom, čo Jozafat urobil toto spojenectvo a prebrali si to. No, sledujte teraz tento vonkajší svet. On povedal, „Istotne, máme tam veľa prorokov. Máme ich tam plný seminár.“

Idú dolu a idú si pre týchto mužov, ktorých trénovali, ktorí sa vyznali v psychológii, ktorí o tom všetko vedeli. Povedal, „Podťe teraz hore a opýtame sa ohľadom toho Pána.“

Všetci z nich, samozrejme, vo svojich ľudských nafúkaných myšliach, tam prišli a povedali, „No, pozri sa, ty si vyšiel tam hore. Pán je s tebou a Pán ti dá ten veľký kus zeme, ktorý tam je. Bude to tvoje. Vytlačíš Sýrov preč. Dokážete to.“ A jeden z nich si dokonca vyrobil veľký pár železných rohov a začal s tým takto behať a hovoriť, „s týmto vytlačíte Sýrov...“

⁵³ Ale Jozafat bol o niečo duchovnejší a nemohol zniesť takéto šaškovanie a vyzádzanie! Tak veru.

Bože, daj nám viac takýchto Jozafatov, takých, ktorí už majú dosť všetkého tohto hollywoodskeho šaškovania (tak veru), ako sa tam pretvarujú, že sú niečo, čím nie sú; dramatizujú to, vymýšľajú si, priťahujú ľudí. Ale keď prídu, čo máte, keď on príde? Ako keby ste niekomu povedali, „No, choď a začni plávať,“ a pritom ten človek je na púšti. Nemáš potom nič, len trochu piesku na hlave, aby ti to pridalo na smútku.

⁵⁴ No, všimnite si teraz, do čoho ich môžete priviesť? Istá pani raz ku mne prišla a povedala, „Jeden človek povedal, 'Išiel by som do cirkvi, ale čo budem mať z toho, že tam pôjdem?'“ Povedal, „Jediné, čo tam robia, je to, že organizujú nejaké večere a to a tamto.“

A tá pani povedala, „Stála som tam bez slov a nevedela som, čo na to povedať.“ Tu to máte. Povedal, „Keby sa mi podarilo nájsť nejakú starú cirkev, kde sa naozaj snažia spievať tie staromódne piesne a žiť zbožne.“

Ak sú deti hladné, budú jesť aj z odpadkového koša. Je to na cirkvi živého Boha, aby boli nakrmené tým pravdivým živým Slovom Božím.

55 A tam uprostred všetkého toho lesku a podobných vecí, Jozafat povedal, „Nie je tam ešte jeden?“

„Ešte jeden?“ povedal Achab. „No, čo urobíme s ďalším? Už ich tú máme štyristo. Štyristo z tých najlepších, vyvolených, vzdelaných, dobre nakrmených, najlepšie oblečených mužov, akí sú v tejto krajine, a ako tam stoja. Všetci z nich sú tam v jednote, ako jedno srdce, v jednom hlase a hovoria, 'Chod! Boh je s tebou.'“

56 Zaujímalo by ma, či aj Spojené štáty na tom nie sú rovnako! Zaujímalo by ma, či aj cirkev Božia na tom nie je rovnako! Naozaj sa nad tým zamýšľam. „No,“ povie, „pozri, oni majú výhovorky. Oni majú veľké zhromaždenia. Chodia tam v tisícoch.“ Ale zaujímalo by ma, či tam nie je ešte jeden! Zaujímam ma, či tam nie je ešte niečo iné.

57 Zisťujeme, máme tu tridsať tisíc obrátených za šesť týždňov, ale o ďalších šesť týždňov neskôr tu nemáme ani jedného. Niečo je niekde zle. Tak veru. Všetko je to len pozlátko, nejaké predstieranie. Ten svet, skrze televíziu, skrze rádio, cez filmy, cez všetky tieto prostriedky porušil tento národ tou hollywoodskou hnilobou. Tak veru. Všetko musí byť veľkolepé. Či to tak nie je? Viem, že to tak je. Už tu nemáme viac toho staromódneho náboženstva, ktoré sme zvykli mať pred rokmi. Je to preto, lebo sa na to zabudlo. Dostaneme sa k tomu za chvíľu, uvidíte.

58 Je to nádherný obraz... alebo skôr dojemný obraz, by som mal povedať. Tu prichádza tento Jozafat a hovorí, „Áno, všetkých ich vidím. Majú svoje tituly,“ alebo čokoľvek to bolo. „Všetci majú byť proroci. Sú to veľkí kazatelia. Sú z veľkých vysokých škôl. Všetci sú toto a tamto. Sú z veľkej školy prorokov a podobne. Všetci sú v tom zajedno. Tak veru. Ale nie je tam ešte jeden?“

„No, načo potrebuješ ešte ďalšieho, keď je ich tu už štyristo a všetci sa zhodujú?“

Ale ten človek hlboko vo vnútri mal Boha. A on vedel, že na tom bolo niečo zlé. Tak veru. On vedel, že niečo na tom smrdelo. Prečo? Dovoľte mi... Písmo to tak presne necituje, ale takto tomu rozumiem ja. Viem, že Jozafat vedel o tom pokrytovi Achabovi, že on nebol na poriadku s Bohom. A Eliáš mu prorokoval Slovo Božie. A ako by mohol Boh požehnať to, čo už prekliat? Amen.

59 Ja dnes hovorím to isté, priateľu. A Cirkev živého Boha, ktorá stojí pravdivá voči Bohu, povie to isté. Nemôžete spolu zmiešať olej a vodu a nazvať to spasením. Jednoducho nemôžete. Musíš sa oddeliť, brat. Niečo sa musí stať. Ak ešte zostáva nejaká nádej, musíme niečo urobiť a urobiť to rýchlo; lebo tá hodina sa blíži.

⁶⁰ Veci sa hromadia a všetko to, a cirkev je tak ďaleko. Oni čítajú všetky možné časopisy, knihy, príbehy, a tak ďalej. Mohol by som dnes ísť do... Mohol by som ísť do nejakého zboru a povedať, „Koľkí poznáte...“ Oni poznajú každú pieseň po nejakom veľkom prebudení. „Na ktorej strane je taká a taká pieseň?“ Oni to všetko vedia. Vedia, od koho to je. Vedia, kto kandiduje za prezidenta, kto kandiduje za tamto, koľko filmových hviezd sa oženilo alebo vydalo, a tak ďalej. Ale samotné Slovo Božie, o tom nevedia nič. Tu to máte. My dávame... A jednako, oni vyznávajú, že sú kresťania.

⁶¹ A nie je to chyba ľudí. Všetko to ide spoza kazateľne. Presne tak. Je to spoza kazateľne. Učia ich tam všetky možné spôsoby a toto a tamto, organizácie, ako presne sa má kázať, a tak ďalej. Kto vie, či za to tí ľudia ešte aj neplatia. Nemám nič proti tomu, ale mám otázku, či to Boh naozaj tak požaduje.

Keď Ježiš povedal, „Ak sa človek nezrodí z vody a Ducha, nijako nepríde do Kráľovstva. Ten, ktorý Ma bude nasledovať, zaprie samého seba a svoje vlastné svetské túžby, vezme svoj kríž a bude Ma nasledovať.“ Kríž je symbol smrti, utrpenia. „Ten, ktorý je Kresťanom, nech zo seba odtrhne svoje vlastné myšlienky. Nech sa odtrhne od svojich vlastných skutkov. Nech sa odtrhne od všetkého a zaprie samého seba; a nech vezme ten posvätený kríž a nasleduje Ma. Každý, kto príde po Mne, nech to tak urobí.“ To Ježiš povedal.

⁶² Ale dnes si povieme, „Nech si každý užíva! Všetci tleskajte, všetci kričte ‚Haleluja!‘, všetci toto a tamto.“ Čo za neporiadok z toho je! Amen. Bože... Máme tu všetky tieto nové piesne a spievame ich tak rýchlo, až sa zdá, že nimi chceme preraziť steny alebo niečo podobné.

Ale pritom si len pomyslím, čo ak by sme len spievali „Bližšie, môj Bože, bližšie ku Tebe,“ či by to nebolo pre cirkev oveľa lepšie; len tie staré tradičné piesne.

Máme tu veľa tanečných orchestrov, nejaký chlapec, ktorý včera večer hral v nejakom tanečnom orchestri a dnes večer už hrá v cirkvi živého Boha? Je to ohavnosť v očiach Božích. Nech je ten človek najprv dokázaný a nech prinesie ovocie hodné pokánia, aby ukázal, že je na poriadku s Bohom.

Priniesli džezový svet rovno na pódium. Priniesli Hollywood, vyblýskané kázanie, rovno na pódium.

⁶³ Prečo som nebol nedávno, pred pár týždňami, vo vašom krásnom meste v Louisville, Kentucky? Láme mi to srdce! Keď tam všetci sedeli a očakávali zázraky Božie; ale len čo začnete kázať

Evanjelium, hoci to bolo všetko obsadené, tak rýchlo, ako len mohli, sa všetci otočili a opustili budovu. Presne tak. Oni to nechcú. Ich srdcia sú zatvrdnuté. Všetci vyšli rovno von, protestanti tiež, ktorí chodia do protestantských zborov. Ale sú tak plní tej pozlátky a hlúpostí a cirkevnicka, až nevedia vôbec nič o Duchu živého Boha. „Majú formu pobožnosti, ale zapierajú jej moc.“ V akom dni to len žijeme. Sledujte, kde sa to hromadí.

⁶⁴ Jozafat povedal, „Ja viem, Achab. Tu máš svojich štyristo kazateľov. Všetci sú to pekne vyzerajúci muži, každý jeden z nich je slušne oblečený a učesaný, a tak ďalej. Majú svoje DD, majú všetky možné tituly. Poznajú Písma od A po Z. Ale nemáš ešte niekde nejakého? Nie je tam ešte aspoň jeden?“

On povedal, „Áno, je tu ešte jeden, ale toho nenávidím.“ Tu to máte. Presne tu to máte. „Toho nenávidím.“ Pamätajte, Achab bol nábožný človek a toto všetko boli nábožní učitelia, ale oni nenávideli tohto muža, ktorý hovoril pravdu. Povedal, „Jeho nenávidím.“ Povedal, „Vždy proti mne niečo hovorí.“ Ako by sa len mohol od toho zdržať, keď ho už Božie Slovo odsúdilo?

⁶⁵ Ako len môžeš zostať ticho, ak si muž Boží alebo žena Božia a vieš o tom a vidíš hriech a všetky tie veci, ako sa hromadia a kopia, a vidíš, ako ľudské duše smerujú do pekla, milióny denne, a len tak nič nerobiť? Jednoducho to nemôžeš.

Nieko mi nedávno povedal, „Myslíš si, že to môžeš zastaviť?“

Povedal som, „Nie, ja to nedokážem zastaviť, lebo Boh tak povedal. Ale jedného dňa sa nad tým sudcovským pultom vytiahne veľká obrazovka, zasvieti tam kamera a prehraje sa záznam. Ja tam budem stáť a počúvať to a chcem tam počuť svoj hlas, ako presne proti tomu varujem. Boh ma bude súdiť, keď tam bude proti tomu pozdvihnutý môj hlas.“ Tak veru. Keď vidíme tento život, túto generáciu, ako tam bude na súde znovu zobrazená. Istotne. Žijeme v hroznom čase. Tu to máte.

Vidíme ho; on povedal, „Nie je tam ešte jeden?“

Odpovedal, „Áno, ale jeho nenávidím, lebo on proti mne stále prorokuje niečo zlé.“

⁶⁶ Ako môže odolať kázaniu týchto tvrdých vecí, keď vidí, čo sa deje? Videl, ako Achab žil a čo robil, a hovoril o ľuďoch tak, ako to bolo!

Ako môže muž Boží alebo žena Božia, ako môžu odolať kričaniu a karhaniu proti hriechu z každej strany? Keď vidia týchto

vlažných kazateľov a pozlátkárov a vzdelávačov, a tak ďalej, ako v miliónoch len posielajú ľudí do pekla pod zvädzaním, dokonca aj ľudia zo Svätosti. Nehovorím až tak o metodistoch a baptistoch a podobne; oni tam toho tiež majú dost'. Ale je to tam priamo v ich kruhoch.

67 Ó!

Chodia tam na pódium, ako by to bolo hocičo iné, kresťania, žijú, akoby po celej krajine o nič nešlo a podobne, a hovoria tomu „náboženstvo.“ Áno, je to náboženstvo, ale má to veľmi ďaleko od spasenia Pánovho. Tak veru. Len tam vyburcujú ľudí, ako sa len dá. A potom, keď je to vyburcovanie preč, zrazu nikoho z nich nevidíte; cirkev zíva prázdnotou. Brat, ak človek miluje Boha, tak si obsadí svoje miesto v zbore každý jeden raz. Nemôže odtiaľ odísť. Tak veru.

68 No, všimnite si, už len pár minút. Pokúsím sa poponáhľať a ísť priamo k veci, lebo čas nám beží.

Všimnite si, potom povedal, „Nie je tam ešte jeden?“

On odpovedal, „Áno, ale jeho nenávidím. Vždy prorokuje proti mne. Hovorí proti mne zlé veci.“

„V poriadku,“ povedal. „Chod' preňho!“

Povedal, „Volá sa Micheáš.“

Ale tento človek mal v sebe dostatok náboženstva, aby vedel, že títo ľudia sa mýlia.

69 A každý človek, ktorého sa kedy Duch Svätý čo i len trochu dotkol, vie, že toto, čo je dnes nazývané kresťanstvom, nie je správne. „Nemôžete milovať svet a veci tohto sveta; ak milujete, tak láska Božia nie je vo vás.“ Biblia tak hovorí.

No, pozrite. On povedal, „Chod'te preňho.“ A tak išli.

A potom tam poslal jedného starého posla. Možno diakona cirkvi alebo niekoho podobného, ten tam išiel a povedal, „No, pozri, Micheáš. Privedieme ťa tam pred Achaba a Jozafata. Obaja tam sedia a sú to veľkí ľudia. Sú to učители a učenci a majú svoje tituly, a tak ďalej. A každý jeden v našom seminári a vo všetkých našich zboroch súhlasí, že je to v dokonalej zhode s vôľou Pánovou. Takže stačí len, že povieš to, čo hovoria oni, a sľubujem ti, že sa budeš môcť lepšie obliekať a jazdiť v Kadilaku. Budeš veľký človek. Uvidíš. Budeš na tom veľmi dobre.“

Micheáš povedal, „Ako že žije Hospodin, budem hovoriť len to, čo Boh povie.“ Amen. Ó, to je človek podľa môjho srdca. „Možno budem len o chlebe a o vode, za to, že to poviem,“ čo aj neskôr bol. Môžu ťa udrieť na jedno líce a na druhé, a všetko možné; ale on povedal pravdu a stál za ňou. Boh potvrdil, že to je pravda. On nebol až tak populárny, ale poznal Boha.

⁷⁰ Priviedli tam starého Micheáša. On povedal, „No dobre, Micheáš, čo na to hovoríš?“

Povedal, „Chod' tam hore. Chod' tam.“ Povedal, „Chod' v mieri. Chod' a prosperuj; to chcem, aby si robil. Ale videl som Izrael ako ovce bez pastiera na kopci, všetky roztrúsené. To je celé,“ povedal.

A keď to urobil... A Achab sa obrátil a Jozafat... Povedal, „Čo som ti povedal? Ten náboženský fanatik, alebo neviem čo,“ (pardon) „alebo ktokoľvek to je, ten muž to povedal! Ja som to hovoril, on vždy proti mne prorokuje len zlé. Presne to som hovoril, že on len odsúdi našu cirkev, zavrhnú našich kazateľov a odmietne naše náboženské spôsoby. Nehovoril som vám, že presne tak to povie? Ja ho poznám, poznal som aj jeho otca pred ním.“ Amen. „Poznal som aj jeho otca pred ním.“ Tak veru, skutočný muž Boží. Povedal, „Vedel som, že to povie.“

⁷¹ A potom povedal, „Áno,“ povedal, „videl som Izrael ako ovce roztrúsené bez pastiera na kopci.“ A povedal, „Ja...“

A potom jeden z tých mužov, ktorý mal tie veľké rohy, to tam išiel odtlačiť... A nejaký kazateľ tam prišiel a schmatol Micheáša a vrazil mu po ústach tak silno, ako len vedel, a povedal, „Ktorou cestou išiel Duch Boží, keď odišiel odo mňa? Ak to vieš.“

On povedal, „Len počkaj, keď budeš sedieť tam vo väzení, vtedy sa dozvieš, kade išiel,“ Tak veru.

⁷² Počkajte, kým Rusko obsadí všetky tie krajiny a túto krajinu, kvôli svojmu odpadnutiu, a uvidíte, čo bola pravda a čo nie. Tak veru. Uvidíte, či sa vám vyplatí vaše vlašné náboženstvo alebo nie.

⁷³ Nech tento národ príde k slzám, nie k smiechu a dráme. Nech tento národ padne na kolená v pokání. To je to, čo potrebujeme. Nie len nejaké prebudenie, aby sme zaplnili zbor. Potrebujeme zatvoriť každú krčmu, zrušiť fajčenie cigariet, zlikvidovať tie továrne; spustiť skutočnú, staromódnu kampaň Ducha Svätého, kde budú muži a ženy deň aj noc ležať na svojich tvárach a kričať, a poviem vám, to bude ten najväčšie úkryt, aký tento národ kedy mal. To je pravda.

74 Nech Branhamova modlitebňa prestane so svojimi hlúposťami. Nech sa vráti naspäť na oltár Boží a dá sa do poriadku s Bohom. Nech sa zmieri so svojimi susedmi, a tak ďalej, a nech sa dá na poriadok s Bohom. Nebudú tu už žiadne hádky ani nič podobné; budete studňou pre svet. Tak veru. To je pravda.

75 Potom povedal, „Ktorým smerom išiel Duch Boží, keď vyšiel zo mňa?“

A Micheáš povedal, „Videl som Boha a Jeho zástup, Jeho radu, ako sedia v sláve.“

Viete, Boh tam má Svoju radu, Svoj koncil, raz za čas. On tam raz za čas privádza Svoje anjelské bytosti a zhromažďuje koncil, tam v nebi.

A on povedal, „Videl som Ho, ako sedí na tróne a všade stáli ľudia po Jeho pravej a ľavej strane.“ A povedal, „Rozprávali sa, 'Koho môžeme poslať tam dolu, aby zvedol Achaba, aby tam išiel a vyplnil Eliášovo proroctvo? Boh to tak povedal, že sa to stane, takže zistíme, kto tam môže ísť.'“

76 „A klamlivý duch vyšiel zospodu,“ (samozrejme, z pekla), „prišiel pred Boha a povedal, 'Ja tam pôjdem a vstúpim do všetkých tých kazateľov a spôsobilím, že všetci budú prorokovať klamstvo.'“ Ó, to ich len roznieťilo! Museli mať z toho divný pocit, keď povedal, „Ja tam pôjdem a spôsobilím, že všetci tí kazatelia, každý jeden z nich bude prorokovať klamstvo.“ A on tam išiel, vstúpil do tých kazateľov a všetci začali prorokovať klamstvo.

77 A, brat, ten istý Boh aj dnes panuje na tróne. A ten istý klamlivý duch urobil dnes presne to isté; prorokuje klamstvá.

Oni ďalej hovorili, „Pokoje, pokoj, pokoj,“ po 1. svetovej vojne.

Ukážem vám, odkiaľ to prišlo. Počas 1. svetovej vojny, kedy sa Francúzsko odvrátilo od Boha, počas tých liberálnych 90. rokov, a začali...

Takto, budem na chvíľu hovoriť o morálke, takže dávajte na chvíľu naozaj pozor.

Pozrite, vtedy, tam na začiatku vo Francúzsku, tam sa najprv začala tá zvrátenosť a nechutnosť. Ak bola niekedy vo svete nejaká potkania diera, tak je to Paríž, Francúzsko. A ja som tam väčšinu aj precestoval a je to najhoršie miesto, aké som kedy videl. A Londýn v

Anglicku tiež nie je veľkou výnimkou. A Spojené štáty tam smerujú tak isto. Presne tak.

⁷⁸ Vždy, keď narúšate morálku žien, lámate chrbtovú kosť národa.

Ak idete do niektorých z týchto krajín a povieť, že ste misionár, a im sa nepáči... Povedia, „No čo, chceš nám povedať, ako spievať tie nechutné piesne o našich ženách a našich dievčatách? Chceš nám povedať, ako sa rozvádzať s našimi ženami? Chceš nás naučiť piť whiskey, a tak ďalej?“ Presne na tom sme.

Hovoríme si „náboženský národ“, kresťanský národ. Pričom aj pohania v Afrike by nás mali čo učiť, pokiaľ ide o morálku, ako treba žiť. To najzhnitejšie miesto, v Spojených štátoch... alebo vo svete, je tento národ, to, kam sa dostal. Ja som Američan. Ale, brat, ja si neviem pomôcť... Tak, ako vtedy s Achabom a Jozafatom, ja musím povedať to, čo Boh hovorí, že je pravda. To je to, za čo sa cirkev dnes musí postaviť. Pokiaľ je to medzi národom a Bohom, tak vždy je to Boh, zakaždým. Tak veru.

⁷⁹ Všimnite si, vo Francúzsku, tam začali so všetkou tou zhnitosťou, to, ako tam žili. A potom im tam Boh poslal Nemecko, aby im trochu naložili. A potom sme tam prišli my a zachránili sme im kožu. A len čo sme to urobili a vyhrali sme vojnu, poslali Nemecko naspäť, uzavreli mier s Francúzskom, či sa len obrátili naspäť k Bohu? Nie veru. Ženy, víno, zhýralosť, hriech a špina až po uši!

Čo potom urobili? Čo sa stalo? Presne tam sa to začalo. Diabol si tam urobil základňu. Presne tam to začal, tam začal demoralizovať svet, z francúzskeho Paríža.

⁸⁰ Potom, ak si všimnete, tu sa on nemohol dostať cez kazateľskú službu, tak urobil to, že sem prenikol cez Hollywood. U nás si urobil základňu v Hollywoode. Diabol sa tam pred pár rokmi usadil, pred pätnástimi alebo dvadsiatimi rokmi, so svojou veľkou armádou, v Hollywoode, v Kalifornii. A urobil inváziu na Spojené štáty so svojimi démonskými mocnosťami. Tak veru. Všetka naša móda pochádza z Paríža. Prenikli do Hollywoodu a dostali sa na obrazovky. Tieto malé dievčatá a malí chlapci, všetci tam pozerajú na tie obrazovky.

Milé deti, milí ľudia, nič proti nim nemám. Nech Boh požehná ich malé srdcia! Ale moje srdce pre nich krváca.

⁸¹ A priamo tu v meste som sa raz rozprával s jedným zo svojich chlapcov, on povedal, „Tati, keby tu len boli nejakí chlapci v tomto meste, ktorí majú Ducha Svätého!“ Atd'. Pýtate sa, prečo som

odchádzal do Denveru, Colorado a podobne? Chcel som svoje deti priviesť tam, kde sú skupiny ľudí, ktorí kričia k Bohu! To je to, čo potrebujeme, brat.

⁸² Táto krajina, tento národ, toto mesto, toto miesto, všetko je to tak demoralizované, až je to žalostné. Ak by som len teraz mohol vyjadriť to, čo viem, že je absolútna pravda, ono by sa to ani nedalo predstaviť pred zmiešaným publikom. Presne tu v tomto meste; nie len tu, ale aj v iných miestach, všade, jednoducho to začína byť...

Prečo? Tí ľudia... Pozrite, priatelia, je to tak zvodné. Prichádza to tak jemne, až vás to stiahne úplne dolu. Diabol zvykol byť v móde. Možno ešte neopustil módu, ale istotne neprestal pracovať, to vám teda poviem. On stále pracuje.

⁸³ Pozrite sa na dnes. Ako sme sa pred chvíľou bavili o tej mladej dáme, to malé dievča s ružou. Napríklad, tá ruža, ona je pekná; je na to, aby bola obdivovaná, tak veru. Ale presne tak je to aj s cirkvou, ona je tam na to, aby bola obdivovaná. Ako pekná mladá žena, ona je tam na to, aby bola obdivovaná. Tak veru. Ale ak ona... Ona je pekná pre svojho muža, vtedy to je v poriadku. Ale ak tam nemá vytasený meč morálky, ktorý by ju chránil, tak sa stáva bremenom pre spoločnosť a ľudské bytosti; vtedy to je tak nízke a hanebné, že ani psy sa na ňu neobrátia. Tak veru.

A tak isto je to aj s cirkvou živého Boha! Oni idú von a snažia sa to všetko tak vyblýskať a všetko si tak nastaviť a tváriť sa, že... Vyzliekajú tam svoje ženy a... a ľudia si neuvedomujú, že samotní diabli napádajú ich domácnosti.

⁸⁴ Priamo v mojej štvrti nedávno, taká mladá dáma, o ktorej si myslím, že je sympatická žena... Ona je vydatá, má dieťa. A tá žena tam ide von, chodia tam okolo po tej ceste muži, ktorí tam chodia pracovať, a táto mladá dáma tam chodí vo svojom strohom tenkom oblečení; bolo to hrozné.

Je to hrozná téma na Deň Matiek. Ale, môj brat, poviem ti niečo. Matka, vráť sa naspäť k tomu, aby si bola matkou!

Aj taký malý chlapec, ktorý navštívil našu ulicu, prišiel a povedal nám o tom, „Pozrite sa tam!“

Povedal som, „To je ešte nič.“

Tá žena je sympatická žena. Nehovorím, že je demoralizovaná. Ale je na tom určitá nečistota, nečistý duch, ktorý spôsobuje, že to robí a ani o tom nevie.

⁸⁵ Prečo by nejaká matka chcela, alebo ktokoľvek, prečo by si dala na seba to špinavé oblečenie a vystierala sa tam pred mužmi? Ty si pekná, sestra. Ty si pekná, matka. Ďakujem Bohu za teba. Ale aj keď si pekná, ak nemáš v sebe Ducha Svätého, aby ti dával tú morálnu ochranu, bolo by pre teba lepšie, aby si bola taká škaredá, že by sa ľudia na teba nevládali ani pozrieť, ale išla by si do neba. Tak veru. To je pravda. Sledujte, čo robíte; tá morálka.

⁸⁶ No, je to o tom: Diabol prišiel a povedal ľuďom tieto veci. On sa dostal do kazateľov, opakuje po Hollywoode. Tie dievčatá a mladé dámy, všetky si berú vzor z Hollywoodu. To najlepšie, čo dnes v tejto krajine majú, to najmorálnejšie, čo môžete od nich počuť, je všetko v rádiu.

Nejaká stará žena, ako pani Kay Starrová, nič proti nej; ale vidieť staršiu ženu, päťdesiatročnú, s takým oblečením, ako jej to všetko vytŕča, vyzerá, akoby bola vyliala do nejakého jedálneho sáčku. Nehovorím to ako vtip, lebo hovorím proti týmto veciam. Ale žena, ktorá sa tak správa a stavia sa ako príklad mladým Američankám, je to bremeno nášmu národu. Je to diabol.

Muži ako Arthur Godfrey a podobní, ako tu behajú a robia to, čo robia; a pritom to je najznámejší človek v našej krajine. Je to hanba.

⁸⁷ Haleluja! Hovorím to, lebo tu cítim Ducha Svätého. Invázia práve prebieha a chodí z domu do domu, z miesta na miesto, z cirkvi do cirkvi, z človeka na človeka.

⁸⁸ Deti, v Mene Ježiša Krista, pozdvihnite sa na ten morálny štandard Biblie a Pána Ježiša Krista a povedzte, „Postavím sa na stranu tej malej pohrdnutej skupiny Pánovej.“ Tak veru. „Budem skutočná matka.“ „Budem skutočný otec.“

*Keď sa celý svet, celý dookola,
keď moja duša odchádza,
vtedy On je mojou nádejou a útočiskom.
Lebo na Kristovi, tej pevnej skale, stojím;
Všetky ostatné sú len topiaci sa piesok,
Všetky ostatné...*

⁸⁹ Čo zapríčinilo všetky tieto veci? Čo spôsobilo, že kazatelia sa takto správajú? Čo spôsobilo, že kazatelia prorokujú ľuďom všetky tieto klamstvá?

Prečo pred rokmi, vy metodisti... Keď prišiel John Smith za kazateľňu, aby kázal Evanjelium a kázal len takú „kratšiu“ štvorhodinovú kázeň. A povedal, „Problém je ten, že mi to láme srdce...“ Povedal, „Metodistické dcéry dokonca nosia na prstoch prstene.“

A dnes sú oblečené v šortkách a sporom nečistom oblečení. A za pár rokov budú chodiť úplne nahé, možno za päť rokov, ak sa dovedy niečo nestane. Čo sa stalo vám metodistickým kazateľom, vám kampakelitom, vám baptistom? Tak veru. Je to diabol, ktorý tu uvrhol svoje moci a má tu svojich sluhov.

A vy si to ani neuvedomujete, fajčíte cigarety, aj vy ženy, a robíte tam to, čo robíte, pijete a správate sa tak, ako sa správate. Neuvedomujete si to, že otravujete svoj vlastný organizmus, ničíte celé generácie, ktoré po vás budú nasledovať, ak také vôbec budú. Je o 85 percent vyššia šanca rakoviny kvôli fajčeniu cigariet a vy do toho dobrovoľne skáčete. A cirkvi to schvaľujú.

⁹⁰ Vo veľkých baptistických zboroch, tu nedávno... Narážam teraz na baptistov. Mám na to právo; oni sa prikláňajú viac na tú stranu, odkiaľ aj ja pochádzam. Ale keď museli dať prestávku medzi nedeľnou školskou službou a kázaním, aby si pastor a všetci ostatní mohli ísť von zafajčiť, a ulice boli plné mužov a žien a fajčili cigarety, tak to urobil diabol. Tak veru.

A potom rovno tu, v našom vlastnom meste, jeden z našich najvýznamnejších kazateľov, rovno tu v New Albany, na tomto mieste, jeden z našich najlepších kazateľov v meste organizuje tanečný program, aby dostal mužov aj ženy na pódium.

⁹¹ Je mi jedno, čo o tom hovorí svet, je mi jedno, ako sa okolo toho snažíte kľučkovať; brat, nie je žiaden zdravý mužný muž, ktorý by prišiel k vydatej žene a mal taký istý pocit. Viete, že to je pravda.

Zobrali naše ženy a vyzliekli ich; sú tam v kanceláriách, šoférujú taxíky, chodia hore dolu po ulici, keď by mali byť doma za sporákmi, variť a pripravovať večere.

⁹² Čo to je? Je to diabol. Invázia prebieha. Nehovorím nič o tomto jednotlivcovi alebo tamtom jednotlivcovi. Hovorím o nečistých duchoch, ktorými sú ľudia posadnutí a ženie ich to priamo do toho. Invázia na Spojené štáty!

Prevrat cirkvi. Cirkev je prevrátená diablom. Tam vtedy...

⁹³ Keď teraz príde nejaký chlapec, zoberú ho na nejaký seminár, prvá vec, ktorú sa musí naučiť, je získať tituly. Musí sa učiť psychológiu.

Musí sa učiť teológiu. Musí učiť, musí mať do seba natlačeného čo najviac. Ak nemá špičkové vzdelanie, ak nie je múdry a chytrý, ako len môže byť, tak ho otočia rovno pri dverách, ani nebude kvalifikovaný. Čo má robiť? Musí tam ísť a podať nejakú politickú reč, nejaký cirkevný politický prejav nejakej skupine ľudí, skupine zomierajúcich mužov a žien.

⁹⁴ Ó, Bože, pošli nám tých staromódnych húževnatých mužov, ktorí nevedia rozoznať A od B, ale ktorí poznajú moc zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista, ktorí kážu pokánie a posielajú mužov a ženy ku oltáru, aby milovali Pána Ježiša. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

⁹⁵ Je to zadĺženie, bremeno. On napadol naše semináre. Napadol naše cirkvi. Vyzliekol naše ženy. Dal našich mužov do pozície, že im nemôžete nič povedať. A muži a ženy, ja si myslím, že...

Poviete, „No, to sú len ženy!“ Áno, a vy muži ste dovolili svojim ženám, aby to robili, to ukazuje, z čoho ste utvorení. Presne tak. Istotne. Je to hanba. Je to škoda.

A ide to až po kazateľa. Kazateľ stojí dnes na pódiu, za nejakou modernou kazateľňou. Stojí tam, jeho ľudia sú pred ním a budú kázať o hocičom na svete, len nie o pokání a hriechu a starom kríži Kristovom. Áno.

⁹⁶ Keď na rovinu poviete, ako to skutočne je; ľudia prídu a budú vás počúvať, pokiaľ ide o evanjelizačnú bohoslužbu. Chcete kázať Evanjelium, aby ľudia prišli a činili pokánie, ale oni sa vtedy nafúknu a odídu; už o tom nechcú viac počuť.

Nie veru, nemusia. Ale, brat, oni budú musieť činiť pokánie alebo zahynúť.

⁹⁷ Démoni! Idete do školy; invázia zasiahla aj do škôl. Pozrite sa na dnešnú krajinu. Pozrite sa sem, vy, protestanti. Sú tu dnes postavené štyri veľké katolícke školy. Čo to je? Vy spúšťate závory.

Nič proti katolicizmu, aj keď v neho neverím. Ja som striktné protestant. Presne tak, a môžem dokázať, že oni... Nemôžete sa s nimi hádať. Oni povedia, „Nám je jedno, čo Biblia hovorí. My vieme, čo hovorí cirkev.“

Boh je vo Svojom Slove. Presne tam sa nachádza Boh.

Ale niektorí z týchto katolíkov sa budú pridržať cirkvi tak, že ako protestant sa pri nich budete cítiť zahanbený. Ale ak by ste sa len vedeli

držať Biblie tak, ako sa oni vedia držať cirkvi! Presne tak. Ale oni sa mýlia. Môžem to povedať na základe autority Všemohúceho Boha, že oni sa mýlia. Presne tak.

A vy, protestanti, ste tiež vedľa v tom, ako to robíte, lebo viete, že to má byť inak, ale jednako to robíte. To z vás robí pokrytco. Presne tak, je to tá invázia; cirkvi povoľujú.

⁹⁸ A teraz namiesto toho, aby...

Snažia sa čo najviac vykrášiť cirkev, postaviť väčší zbor, postaviť na to vysoké veže, vysoké organy a čo najviac opakovať po katolíckej cirkvi. Nie je dobrý nápad brať si vzor z katolíckej cirkvi, keď ona je odsúdená na zničenie. Lebo je to „Tak hovorí Pán,“ ona je odsúdená na zničenie. A vy ak si od nich beriete príklad, tak pôjdete rovno s ňou.

Ale to, čo dnes potrebujeme, nie je veľká cirkev, vysoká veža; je to staromódny oltár, kde sú spálené hriechy pod posvätenými modlitbami od mužov a žien, ktorí milujú Pána Ježiša Krista. Viete to. To je to, čo potrebujeme. Vypočujte ma, priatelia. Počúvajte. Je to láska.

⁹⁹ Môj čas je preč. Chcel by som pri tom ešte chvíľu zostať, kde... Ešte v tom budem pokračovať neskôr; tá invázia, kam to až zašlo. Je to napadnuté. Napadlo to naše národy. Napadlo to Spojené štáty.

¹⁰⁰ No, pamätajte, ja som v živote nevolil; nie je to niečo, čím by som sa mal chváliť. Je to moje právo, tým, že som sa narodil v Amerike, ak to chcem robiť. Ale videl som príliš veľa svojich priateľov, ako tam išli. Videl som ich tam prísť ako príjemných, slušných ľudí a odísť ako podvodníkov a nie je to to, čo chcem.

Ja mám len jednu vec. Som tu a budujem tu pódium len pre jednu Osobu, ktorá je kandidátom, a to je Ježiš Kristus a On Sám. Jemu odovzdávam svoj čas. Tak veru. Ak len môžem napraviť cirkev, tak zvyšok sveta sa postará sám o seba. Presne tak.

¹⁰¹ Ale poviem vám, keď pán Roosevelt... Ten muž je mŕtvy. Nech len odpočíva; verím, že odpočíva. Prišiel a kandidoval na tri alebo štyri funkčné obdobia a získal tu veľkú moc, takmer ako také prípravné diktátorstvo. Môžem vám to dokázať v Písme, kde sa hovorí, že tak sa to stane. Tak veru. Už nemáme žiadnu ústavu. Je roztrhaná na kusy. Všetko je rozbité. A republikáni sú na tom rovnako zle. Sú úplne rovnakí, len sa inak nazývajú.

Lebo každé kráľovstvo bude rozdrvené, jedine kráľovstvo Ježiša Krista zostane stáť a vládnuť naveky. Tak veru. Daniel videl, ako bola tá skala vyťatá z hôr a udrela ten politický svet toho času a rozdrvila ho na prach, ako je pšenica rozdrvená v lete. Ale tá skala narástla do veľkej hory, ktorá sa rozprestrela, až zaplnila celé nebo a zem. Tak veru.

¹⁰² Politický svet je úplne mimo. Náš národ je rozbitý. Pamätajte na to, že brat Branham povedal, „Tak hovorí Pán.“ Náš národ bude zničený. Nikdy sa z toho nezotaví. Je preč, rovnako ako zvyšok národov. Je to najveľkolepejší národ na svete, ktorý dnes stojí, ale samotné semeno diabla bolo zasiate do srdc ľudí; ako sem vtrhol celý Hollywood, ako sa dostal medzi ľudí a je to tu. A nemôžete im nič povedať.

Skúste tam postaviť prezidenta, ktorý by sa pokúsil zrušiť whiskey a nie len mať nejakú prohibíciu; potom, až uvidíte, čo by sa stalo. Bol by zastrelený do dvoch hodín, len čo by sa tam dostal. Nevedel by tam obstáť, celý svet by bol proti nemu. Tak veru. Nedalo by sa to.

Je preč. Národ je napadnutý a prišiel k moci duch komunizmu.

¹⁰³ Chodte do dnešnej školy a pozrite sa na tie deti. Mladí ľudia, ktorí tam chodia do školy, mali by len vedieť, čo sa deje. Mladé dievčatá, ktoré sú tam v školách, a tak ďalej, vo veku štrnásť a pätnásť a mamičky ich posielajú do škôl, morálne zruinované, mentálne, predavači drog, narkomani, fajčiari a podobne; a len v takom mladom veku, malé deti. Bolo by rovnako ťažké nájsť medzi nimi pannu, ako by bolo nájsť ihlu v kope sena, keď tam chodia naslepo na rande s chlapcami a vystierajú sa tam na brehoch rieky a podobne.

A môžem vám to dokázať, priatelia. Nepovedal by som to za kazateľňou, ak by som nevedel, o čom hovorím. Naše školy, ktoré tu v našich okresoch máme, tie mladé dámy, ktoré sa tam obliekajú, ani nevedia... hovoria svojim mamám, že idú tam a tam, a stretnú sa s chlapcami a potom robia prostitútky na uliciach v Louisville, (o čom to celé je?) a potom spievajú v zboroch.

Preto, lebo tam majú nejaké sociálne Evanjelium, kde tam kazatelia len stoja, hovoria o malicherných veciach a len rozprávajú príbehy z Biblie a podobne, namiesto toho, aby kázali pokánie a privádzali mužov a ženy k oltáru.

V noci tam príde jej otec, zapáli si cigaru, zoberie pohár piva a sadne si a začne piť. Matka je niekde vonku s ďalšími ženami na

nejakej párty s kartami, na nejakej sociálnej akcii. Ako môžete očakávať, že dieťa bude iné?

Pozrite: V akomkoľvek prostredí žijete, presne to z vás bude.

¹⁰⁴ Zoberte nejaké dievča, malého chlapca, dajte ich tam von, nechajte ich s niekým byť. Vezmite nejakého muža... Môžem zobrať svojho chlapca, nechám ho, nech jeden deň strávi s niekým čas; potom nech sa vráti a ja vám presne poviem, s kým bol. Presne tak. Sledujte to, ten duch toho prostredia sa naňho nalepí.

Keď idete do nejakého zboru, kde všetci tí ľudia... Idete do niektorého z týchto zborov Ducha Svätého alebo letničných zborov, ako tomu hovoria. Nech tam len všetci... Oni tam behajú a trhajú hlavami hore dolu, ak to robí pastor, vtedy to začnú robiť všetci ostatní. Nech tam len tí ľudia prídu a začnú robiť toto, tamto, zrazu to robia úplne všetci. Choďte na miesto, kde je pastor taký zatvrdnutý a chladný, celá skupina tam je taká. Jednoducho ide o to prostredie.

Zoberte nejakého dobrého morálneho muža, nech sa ožení s nejakou darebnou ženou, ktorá nestojí za nič; za chvíľu ani on sám nestojí za nič. Presne to sa stalo Achabovi. Tak isto to funguje aj naopak: Nech sa nejaká mladá žena vydá za nejakého darebného muža, ktorý za nič nestojí, zrazu ani neviete ako a ona je na tom rovnako.

Dnes ráno by som len mohol ísť a ukazovať na všetky tie rozbité domácnosti a podobne, kde sa mladé príjemné matky vracajú k opitému otcovi, a tak ďalej, kedy si mysleli, že možno s ním ešte vedia niečo spraviť, a zrazu sa nenazdajú a už aj samotná matka a všetci ostatní sa opíjajú. Je to to prostredie.

¹⁰⁵ O čo tam ide? Je to diabol. Je to diabol, invázia. On prenikol do tohto národa ako revúci lev. On sa usadil na to najlepšie miesto, ktoré tu mali, v Hollywoode. On povedal, „Pokiaľ si viem získať tieto filmy a televíziu, ktorú tu majú, tak to budem mať všetko.“ A tak sa tam usadil.

A títo cirkevní ľudia, namiesto toho, aby odmietli všetky tie predstavenia a nepúšťali tam svoje deti, a dávajú im desať centov každú nedeľu poobede, aby sa tam išli zabaviť na nejakú kartovú sociálnu párty a preháňali sa tam. Ó, čo za hanba! Teraz si len zapnú televíziu a sledujú všetky tie špinavé nezmysly, ktoré sa dejú vo svete. Presne tak.

Nemám nič proti filmom. Nemám nič proti televízii; sú to tie zhnité veci, ktoré v nej sú. O to tu ide. Ak by to udržali morálne, tak by to zostalo morálne.

¹⁰⁶ V tomto meste by ste dnes ani nevedeli predať nejaké staromódne topánky. Ženy ich už nechcú. Chcú z nich mať vystrčené prsty. Robia to tak všetky ostatné ženy. Tak veru.

Keď idete do zboru, už tam nemôžete predať staromódne náboženstvo, lebo tie ostatné ženy, oni s tým nechcú nič mať. Nie veru. „Nepotrebujem tam už chodiť. Ja jednoducho verím a tým to hasne.“ Ó, brat, diabol verí to isté. Tak veru. Buď urobíš pokánie alebo zahynieš.

¹⁰⁷ No, prepáčte. Nie veru. Nie. Nie, beriem to späť. Ja milujem ľudí. Ale milujem vás príliš dobre na to, aby som sa len tak prizeral, ako do toho bezhlavo skáčete. Ak Boh dá, tak v tomto budem ešte pokračovať neskôr tento týždeň.

¹⁰⁸ No, vy, matky, ktoré ste naozajstnými matkami, len jedno slovo pred tým, ako odídete. Nech vás Boh žehná. Len ďalej správne vychovávajte svoje deti.

¹⁰⁹ Budeme pokračovať v tejto invázii; musíme ešte ísť do domovov a iných miest, do škôl a všetkých ostatných miest. Budeme v tom pokračovať.

Ale táto invázia na Spojené štáty, diabol nad tým prevzal moc. Nebojte sa Ruska. Rusko s tým nemá nič spoločné. My si to robíme sami, naša vlastná nečistota priamo medzi nami. Tak veru.

Viete, Spojené štáty majú viac súdnych prípadov ohľadom rozvodov ako celý zvyšok sveta; oveľa viac rozvodov. Zamyslite sa nad tým. Nie je to hrozné? Materstvo sa úplne rozpadlo. Matky už nezostávajú doma so svojimi deťmi tak, ako zvykli. Už majú prácu.

¹¹⁰ Nedávno som sa o tom rozprával s jedným predavačom potravín v tomto meste. Tieto ženy, ktoré pracujú vo verejných fabrikách, tieto mladé vydaté ženy s malými deťmi. Najali si opatrovateľky, aby sa starali o ich deti, aby ony mohli pracovať na verejnosti. Povedal, „Boli dve, ktoré tam stáli... Keď ich prepustili z verejných prác, povedali, 'Nebojte sa. Nejakto si to vynahradíme.'“

¹¹¹ Ó, aká hodina prostitúcie je nablízku! Istotne. Diabol im povedal, že ony sú šéfom domu. Ony to budú robiť podľa seba. Budú si robiť, čo chcú. A vy to len od nich vyžehňte, pokiaľ sa to dá.

Je len jedna vec, ktorá to môže od nich vziať, a to je oltár pred Ježišom Kristom, to staromódne náboženstvo plné slz, ktoré im zlomí srdcia a roztrhá ich na kusy a napraví ich tak, ako by mali byť. Tak veru.

¹¹² Môžu si myslieť, že som len nejaký zaostalec. Ale v ten deň, kedy budeš zomierať, môj brat, sestra, vtedy si uvedomíš, že som vám hovoril pravdu. Tak veru.

Tá invázia je v akcii, tá hodina je tu. Áno, je to hodina rozhodnutia, áno, hodina rozhodnutia. Nie hodina prísť do cirkvi, ale hodina rozhodnúť sa, či budete slúžiť Kristovi alebo len zostanete vlašný vo svojom zbere. Tak veru.

¹¹³ Je veľmi veľa zborových členov. Ak by všetci ľudia v Amerike, ktorí o sebe hovoria, že sú kresťanmi, ak by boli skutoční znovuzrodení kresťania, brat, tak to by sme boli takmer v takom bezpečí, v akom by sme boli aj v samotnom nebi. Smrteľné problémy a choroby by všetky opustili túto zem a všetko ostatné.

Či by ste sa len nechceli prejsť po ulici a len vidieť, ako nejaká dáma príde k mužovi, „Zdravím ťa, sestra! Dobré ráno, brat!“ Len tam idete, nemáte vôbec žiadnu obavu. Všetko je v dokonalom poriadku. A ten človek, ktorý tam dobehne na ulicu, bez toho, aby sa snažil pomedzi vás vopchať, by sa len zastavil, „V poriadku, brat. V poriadku, ty si tu bol predou mnou,“ vidíte; len by... Či by to nebolo nádherné? My to ale budeme mať; presne to bude v Miléniu, brat. Ten deň prichádza. Tak veru. A tak dnes nie sme...

¹¹⁴ Stál som nedávno neďaleko našich susedov; nemám nič proti našim susedom, ale všimnite si tam tie malé deti. Žena tam plakala. Jeden doktor z nášho mesta, jeho dcéra sa tam naháňala s mojou malou dcérou a ony sa mali radi; až do chvíle, kedy zistili, že ona sa volala Branhamová a bola dieťa reverenda Branhama. Tým to bolo vybavené. To malé dievča už nemohlo chodiť von s mojou dcérou. Ó, pomyslel som si, no čo už.

Nejakí susedia tam prišli a povedali, „No, to je v poriadku.“ A tak išli k svojmu pastorovi. Nehovorte mi to. Viete, ja mám spôsob, pomocou ktorého viem o veľa veciach. Oni išli k svojmu pastorovi a povedali, „Vieš, v našej štvrti býva jeden muž, on je tak dobrý k našim deťom.“ Povedali, „Je to reverend Branham. On ich vezme a povoží ich na svojom nákladáku a berie ich von.“

Povedali, „No,“ [Brat Branham si vyčistí hrdlo – pozn.prekl.] „my nemáme nič proti reverendovi Branhamovi. On je v poriadku, ale viete, on je v trochu inej triede ľudí, ako sme my. My... Chceli by sme, aby si

nebol... Viete, nerobil by som... Len sa s nimi rozprávajte a buďte priateľskí, ale tam nech to končí.“

Ó, brat! Moja žena tam stála a plakala. Povedal som, „Drahá, je to deliaca čiara. Pokiaľ ide o mňa a môj dom, my budeme slúžiť Pánovi.“

Aj keď povolí celý svet; stále je to Ježiš Kristus! Ak by som mal byť nazvaný fanatikom, ak by som mal byť vyhnaný mojimi blízkymi, mojimi ľuďmi a podobne, stále by som si zvolil Ježiša Krista. Držať sa tej Božej nemennej ruky. Keď vás opustia pozemskí priatelia, stále sa viac držte Jeho. Len sa držte Jeho.

¹¹⁵ Bože, dovoľ mi kázať tak, ako som nikdy predtým nekázal. Dovoľ mi kázať k zomierajúcim ľuďom, ako aj ja sám som zomierajúci človek. Dovoľ mi kázať k ľuďom tak, ako by som už nikdy nemal kázať ani jednu kázeň. Dovoľ mi presvedčiť ich, aby pristúpili k oltáru so zaslepenými tvármi a slzami; aby išli naspäť domov a žili ako kresťania a tak žili vo svojich mestách. Len prestať so všetkým týmto bláznením a pobežovaním a skákaním a vyvádzaním; správaním sa takto a vybuchovaním pri tomto, a tak ďalej. Ó, nerobte to. To je diabol. To sú démonské duchy, ktoré prichádzajú na kresťanov.

¹¹⁶ Pamätajte, tí kazatelia tam, to boli proroci. Oni boli proroci. Oni boli nábožní ľudia, ktorí prinášali obeť. Oni boli rovnako nábožní, ako boli ostatní učitelia toho dňa, ale, brat, oni mali veľmi ďaleko od poznania pravdy.

¹¹⁷ Či nevidíte, ako nábožný je diabol? Diabol nie je žiaden anti-niečo, niečo veľké ako komunizmus, ktorý je celý proti kresťanstvu. To nie je... Áno, samozrejme, že to je plné diabla, ale to ešte nie je antikrist. Antikrist je veľmi nábožný, veľmi nábožný. Bol to nábožný duch, ktorý ukrižoval Ježiša. Vždy to bol nábožný svet, nábožní ľudia, ktorí ukrižujú. Boli to nábožní ľudia, ktorí boli proti pravdivému Kristovi. Boli to nábožní proroci, ktorí boli proti Micheášovi. Boli to nábožní ľudia toho dňa, ktorí boli proti Božiemu posolstvu.

¹¹⁸ Pamätajte, ja som vás varoval. Hovoril som vám to. Ja až tak nehovorím o katolicizme a baptistoch a metodistoch; hovorím o ľuďoch, ktorí sú vo „svätosti“, rovno tu v týchto radoch. Pozrite sa na to dnes, ako to sem prišlo a aká dráma sa tu odohráva. Ó! Niekedy sa k tomu dostanem. Ale moje srdce sa vo mne láme.

Postavil sa tam s tým starým bendžom, búchal do toho starého bendža a hral tam na nejakých husliach, „*Je toto Ten a Ten Texaský kovboj?*“ Ja nemám nič proti tomu človeku; ale toto patrí tam vonku do

sveta. Tak veru. Radšej by som sa postavil, brat, s absolútne ničím, úplne bez ničoho, len by som povstal a zdvihol ruky a povedal, „Ježiš, blízko kríža zdržuj ma!“ Tak veru.

*Ten posvätený kríž budem niest',
až kým ma smrť neoslobodí.
Potom pôjdem domov s korunou na hlave,
lebo čaká tam pre mňa koruna.*

¹¹⁹ Vám, mladým matkám, dnes ráno, vy, ktoré ste skutočnými matkami, ja viem, že je vás tu takých veľa; myslím, že každá jedna z vás. Chcem vám niečo povedať: Nech vás Boh žehná. Vy ste, myslím, piatym Evanjeliom. Poviem vám, čo vás čaká s vašimi deťmi, ešte jedna vec. Lebo brat Neville bude dnes večer asi kázať o matkách, neviem, jeden z nás jednoducho bude kázať o matkách. Ale počúvajte, chcem vám niečo povedať.

Pamätajte, keď bol Mojžiš malý chlapec, bola to jeho matka, ktorá mu dala pokyny. Bola to zbožná matka, ktorá si vzala Mojžiša na svoje kolená a povedala, „Mojžiš,“ naučila ho všetko. On bol jej učiteľ... Alebo teda, ona bola jeho učiteľkou pod faraónom a povedala mu všetky tieto veci. Povedala, „Mojžiš, jedného dňa vyvedieš synov Izraelových. Ty si ten chlapec, ktorý je povolovaný. Drž sa v čistote a nepoškrvnený od sveta, lebo ty si ten pravý. Ty si ten pravý.“

Nevieme o žiadnom inom mieste, kam by chodil, žiaden iný seminár, vôbec žiadne iné vzdelanie, ktoré by kedy dostal. Býval priamo tam vo faraónovom paláci, ktorý bol pohan; ale jeho matka ho učila. To bola skutočná matka. Ona ho naučila Pánove zásady. Ona ho naučila, ako byť svätý. Ona mu povedala, ako má žiť a ako... čo pre neho Boh urobí. A s Mojžišom to zostalo až do konca jeho života.

A akákoľvek dobrá oddaná matka, ktorá vezme svoje deti, namiesto toho, aby ich poslala na nejaké filmové predstavenia a tance, a tak ďalej, ona si ich posadí do svojho lona a bude ich učiť o Pánovi Ježišovi Kristovi!

¹²⁰ Tu som sa nedávno rozprával po telefóne s jednou matkou. A tá matka povedala, „Ó, brat Billy,“ povedala „môj úbohý chlapec má problémy.“ Povedala, „Ó, má veľké problémy!“

Povedal som, „Áno, viem o tom, drahá sestra.“

A povedala, „Môže byť na omyle, neviem.“ Povedala, „Jeden hovorí toto, jeden tamto. Ja neviem. Ale,“ povedala, „bez ohľadu na to, či sa mylí alebo nie, ja ho stále milujem.“ Tu to máte: „Ja ho milujem.“

On povedal svojej matke, „Bol som zvedený týmto a tamtým.“ Povedal, „Matka, verím, že ty si ten jediný poklad, ktorý mám; žena, ktorá je voči mne pravdivá a drží pri mne.“ To je materská láska. To je skutočná matka, ktorá položí svoje ruky okolo svojho dieťaťa. Bez ohľadu na to, či má pravdu alebo sa mylí, ona ide priamo k nemu. A ak Boh... Ak matka môže tak zmýšľať o svojom dieťati, o koľko viac Boh tak zmýšľa o Svojich. Vidíte? Len zostaňte pri Ňom a choďte ďalej.

¹²¹ A chcem vám ešte povedať o inej matke, už len rýchlo, tu v Biblii, pred tým, ako zakončíme. Bola matka, ktorá sa volala Herodiáda. Ona naučila svoju dcéru tancovať. Chcela, aby bola populárna. A ona tancovala pred samotným kráľom a vyžiadala si hlavu Jána Krstiteľa. Máme záznam o tom, že mala sedemdesiat potomkov, tá dievčina, ktorá tam tancovala pred... Dcéra Herodiády tancovala pred Herodesom; sedemdesiat potomkov a všetci zomreli buď ako prostitútky alebo na šibenici.

Jedna matka ju naučila svetské spôsoby; a tá druhá matka ju naučila veci Božie. Jeden sa stal veľkým vodcom a dobyvateľom – je dnes zvečnený medzi ľuďmi; a tá druhá zostala neposlušná a je v pekle a vzala tam so sebou tisíce krát tisíce ďalších. Vidíte, čo mám na mysli? „Vychovajte dieťa takou cestou, akou má ísť.“

¹²² A ja určite súcitím s vami, biednymi matkami, ktoré tu sedíte so svojimi bielymi ružami. Je nebo, do ktorého práve dnes odišla jedna matka, dobrá staromódna matka, ktorá žila pre Boha, ktorá práve pravdepodobne prešla za oponu. Ona čaká, aby si aj ty za ňou prišla. Tak veru.

Rešpektujem ťa a vážim si ťa, ty, ktorá tu sedíš s tými červenými ružami. Ty, matka: Ak chceš pre ňu niečo urobiť, rob to 365 dní v roku. Choď do jej domu a ponúkni jej modlitbu a žite pre Boha. To je to, čo treba robiť. A vychovávajúte svoje deti. A keď budú vaše deti dospelé, budú vás nazývať „požehnanými“ po tom, čo aj vy odídete za oponu. To je ten skutočný duch materstva, ten skutočný duch dňa matiek. Deň Matiek je tristošesťdesiatpäť dní v roku.

¹²³ Toto je deň, kedy predávajú kvety a podávajú sa darčeky. Svet to robí. Ak to prejde – ak svet vôbec ešte zostane stáť ďalších dvadsať rokov – budú dni synov, dni dcér, dni bratrancov a sesterníc, dni

strýkov, a tak ďalej, nech to je čo najviac komerčne vyblýskané. Presne tam to smeruje, priamo do pekla, tak tvrdo, ako len môže, do zničenia.

Ale ty... Nech ťa Boh žehná, to je moja modlitba.

124

Pomodlime sa.

Drahý náš Nebeský Otče, ako sa dnes ráno spätne pozeráme v našich myšliach, naspäť na tie stovky rokov dozadu, kedy tam stál Jozafat po boku Achaba. A ten malý duch v jeho srdci, stále opustený od Boha, hoci urobil chybu, mu povedal, „Toto je zlé. Toto je zlé. Nie je to čisté. Nie je to sväté. Prorok povedal, že tieto veci nemôžu takto pokračovať.“ A ten malý oheň Boží ho zobudil.

A potom Ty si tam dal niekoho, kto odpovedal na ten malý oheň, a to bol Micheáš, ten pravdivý prorok Boží. Aj keď tam on mohol prísť oblečený v handrách, hoci tam mohol prísť opovrhnutý a všetci tam na neho hľadeli ako vlci na ovcu, on jednako hovoril pravdu. Aj keď musel byť udretý do tváre, aj keď musel byť uvrhnutý do väzenia a zostať v smútku o chlebe a vode. Ale jednako sa tie slová, ktoré povedal, vyplnili, lebo Ty si bol s ním.

Bože, udeľ nám to, aby sme sa dnes pozreli do tej Biblie. Pozeráme sa do cirkevných kníh, do desatora a podobne, do cirkví, do rituálov, vidíme, ako sa robí toto, ako tamto. Ale nech sa len pozrieme na to pravdivé Slovo, ktoré tu je, a nech vidíme, čo Ono hovorí. „Bez svätosti žiaden človek neuvidí Pána. Nasledujte pokoj a svätosť, bez ktorých nikto neuvidí Pána. Ten, ktorý miluje svet alebo veci tohto sveta, v ňom niet lásky Božej.“

„V posledných dňoch prídu nebezpečné časy. Ľudia budú milovníkmi samých seba, hrdí, chválenkárski.“ Ó, tieto veľké veci, Pane, všetko sa to deje! „Tvrdohlaví, vysokomyseľní, milovníkmi pôžitku viac ako milovníkmi Boha; učiac ľudí nariadenia človeka namiesto Božích prikázaní; majúci formu pobožnosti, ale zapierajúc moc Ducha Svätého“ aby to urobilo človeka, ktorý je naplnený Duchom, aby to spôsobilo, že sa raduje, že mu stekajú slzy z očí, že ide von a začne sa modliť za chorých, že začne hovoriť jazykmi a prekladať, že začne prorokovať. To je Duch Boží, ten živý Boh, oni si to len vzali do nejakej lôže alebo niečoho podobného. „Majúci formu pobožnosti, ale zapierajúci jej moc.“

Ó, Bože, nech sa dnes toto malé publikum rýchlo zobudí ešte pred tým, ako príde čas konca, a nech sa prichytí v tomto stave. Nech sa obnovíme, ako Biblia povedala, „Povstaň a otras sa. A popros o tú starú cestu, ktorá je tá dobrá cesta; a keď ju nájdeš, tak po nej kráčaj.“

Bože, udeľ, aby sme mohli nájsť tú starú drsnú cestu, kde budeme môcť znovu stáť v stovkách a priložiť spolu ruky a spievať.

*Pridám sa na stranu tej hŕstky ohrdnutých Pánových,
začal som v Ježišovi a dokončím ten beh.*

Bože, pomôž nám to žiť a byť takými!

Požehnaj tieto drahé matky, ktoré tu sedia, Pane; vediac, že oni samé sú matkami, ako majú dnes ráno na kabátoch pripnuté tie biele ruže; ako pamätník na našu drahú starú matku, ktorá práve prešla poza oponu. Ó, Ty Majster života, požehnaj ich, Pane. A nech sú ony tiež požehnané a nech sú spomienky ich detí o ich matkách rovnaké ako aj o tejto matke, ak už odišla poza oponu do chválebného neba. Udeľ to, Pane.

A jedného rána, kedy sa bude život v našich žilách zastavovať a začne nám dochádzať dych, tá opona sa znovu otvorí; možno len spadne dolu na konci Jordánu, aby nám pomohla. Ó, čo za slávny deň to bude, keď vkročíme tam, kde už nebude... Vzduch už nebude znečistený cigaretovým dymom. Už sa tam nebude potácať opilec na ulici. Už tam nebude žiadna prostitútka. Už tam nebude hriech. Už tam nebude nič také. Ale tam v tej sláve, budeme tam žiť v pokoji s naším Pánom Ježišom Kristom a našimi deťmi. Ó, čo za nádherný deň!

Ó, Otče, zatiaľ čo prebieha táto veľká temnota, ten boj, a diabol napáda krajiny a napáda kazateľne a napáda cirkvi, napáda národy, napáda obchody, napáda mestá a školy a domovy; ó, Bože, pomôž nám stáť a svižne vytasiť meč a bojovať pre Boha, tak, ako tam bojoval aj Mojžiš a Leviti, keď bol v ich tábore hriech. Pomôž nám, Pane.

Odpusť nám a požehnaj nás! A udržuj nás v pokore, rozbi nás, Pane! Ó, Bože, Ty si povedal, „Ten, ktorý pôjde a bude siať so slzami, sa istotne raz vráti a bude sa radowať a prinesie so sebou snopy.“ Ó, Bože, rozbi nás na kusy. Zreformuj nás nanovo, Pane. Už príliš vybočujeme z cesty.

Ja som sám sebou, Pane; dostávam sa do bodu, kedy sa zamýšľam, koľko ľudí vôbec príde na moje zhromaždenie. Ó, Bože, chcem, aby si Ty prišiel. Príď, Pane! Ó, Kriste, príď, Pane! Rozbi ma a zreformuj ma. Ó, Pane, nedovoľ, aby mi prišli na myseľ všetky tie veci. Bože, drž ich preč odo mňa!

Pomôž mi, Pane, kázať, ako som aj pred chvíľou povedal, ako zomierajúci človek zomierajúcim ľuďom, vediac, že raz všetci budeme musieť čeliť večnosti. Budeme sa musieť postaviť pred Teba; vtedy,

kedy už nebudeš mať dobrú náladu a nebudeš mať milosť a budeš tam stáť bez milosrdenstva; keď tam budeš stáť v hneve, aby si vyhlásil rozsudok nad národmi a nad ľuďmi, ktorí odmietli a zahodili lásku Tvojho Syna.

Bože, daj mi dnes u Neho milosť, aby som tam v ten deň mohol stáť v plnej istote. Nech po tom, ako som tak ostro kázal, aby si to Ty zahojil k radosti, až do toho času, keď povieš, „Vstúp do radosti Pána, ktorá bola pre teba pripravená od založenia sveta.“ Bože, buď teraz s nami a pomôž nám, modlíme sa o to v Ježišovom Mene. Amen.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2023.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí